

- สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน อย่าได้เหนื่อยล้าและละทิ้งการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ทำความเพียรพยายามที่จะคงอยู่ในจิตสำนึกที่เป็นดวงวิญญาณอย่างสม่ำเสมอเพื่อที่จะกลับมาอ่อนหวานและดึงดูดความรักของพ่อ จงอยู่ในการจดจำระลึกถึง
- คำถาม:** ลูกต้องทำความเพียรพยายามอะไรอย่างแน่อนเพื่อที่จะกลับมาเต็ม 16 องค์และสมบูรณ์พร้อม?
- คำตอบ:** พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณให้มากเท่าที่เป็นไปได้และจดจำพอมหาสมุทรแห่งความรักและลูกจะกลับมาสมบูรณ์พร้อม ความรู้เป็นสิ่งที่ง่ายมาก แต่เพื่อที่จะกลับมาเต็ม 16 องค์ ก่อนอื่นลูกต้องมีการจดจำระลึกถึงเพื่อให้ตัวลูกดวงวิญญาณสมบูรณ์พร้อม ด้วยการคิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกก็จะกลับมาอ่อนหวาน ความขัดแย้งทั้งหมดจะจบสิ้นลง
- เพลง:** ท่านคือมหาสมุทรแห่งความรัก เรากระหายเพียงหนึ่งหยด

โอม ชานติ มหาสมุทรแห่งความรักทำให้ลูกๆ ของท่านกลายเป็นมหาสมุทรแห่งความรักด้วยเช่นกัน เป้าหมายและวัตถุประสงค์ของลูกๆ คือการกลายเป็นเช่นลักษมีและนารายณ์ ทุกคนรักพวกเขาอย่างมาก ลูกๆ รู้ว่าบาบากำลังทำให้ลูกอ่อนหวานเช่นเดียวกับพวกเขา เป็นที่ที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน อย่างไรก็ตามด้วยการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลายเป็นเช่นนั้น โยคะของบาร์ตาได้รับการจดจำกันมา นี่คือการจดจำระลึกถึง ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่ลูกจะกลายเป็นนายของโลกเช่นเดียวกับพวกเขา นี่คือการเพียรพยายามที่ลูกๆ ต้องทำ อย่ามีความหึงหวงใดโดยการคิดว่าลูกมีความรู้มากมาย สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง เป็นการจดจำระลึกถึงที่นำความรักมาให้แก่ลูก หากลูกต้องการที่จะกลับมาอ่อนหวานและน่ารักอย่างมากและประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยจงทำความเพียรพยายาม! มิฉะนั้นจะมีความเสียใจในภายหลังอย่างมาก มีลูกหลายคนที่ไม่สามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ เพราะว่าพวกเขาเหนื่อยล้า พวกเขาจึงหยุดการจดจำระลึกถึง ก่อนอื่นให้ทำความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสำนึกเป็นดวงวิญญาณ มิฉะนั้นสถานภาพที่ลูกได้รับก็จะต่ำมาก ลูกจะไม่กลับมาอ่อนหวานอีกครั้ง ลูกจำนวนน้อยมากที่ดึงดูดความรักได้มากมายด้วยการอยู่ในการจดจำระลึกถึง ต้องมีการจดจำระลึกถึงพ่อผู้เดียวเท่านั้น ยิ่งลูกจดจำพอมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาอ่อนหวานมากเท่านั้น ลักษมีและนารายณ์จดจำพระเจ้าเป็นอย่างมากในชาติเกิดก่อนหน้าของพวกเขา ด้วยการจดจำระลึกถึงนี้ที่พวกเขากลับมาอ่อนหวานอย่างมาก สุริยวงศ์ของยุคทองคืออันดับหนึ่งและจันทรวงศ์คืออันดับสอง ลักษมีและนารายณ์ได้รับความรักอย่างมาก มีความแตกต่างอย่างใหญ่หลวงระหว่างรูปลักษณ์ของลักษมีและนารายณ์และรูปลักษณ์ของรามและสีดา ลักษมีและนารายณ์ไม่เคยถูกประณามจากผู้ใด ศรีกฤษณะถูกประณามจากการเข้าใจผิด รามและสีดาถูกประณามเช่นกัน พ่อพูดว่า: ลูกจะกลับมาอ่อนหวานอย่างมากเมื่อลูกพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ เราจะสัมผัสกับความสุขอย่างมากในการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ยิ่งลูกจดจำพอมากเท่าไร ลูกก็จะยิ่งกลับมาสะอาดประจักษ์มากเท่านั้น ลูกจะกลับมา 16 องค์สมบูรณ์เต็ม การมี 14 องค์ก็ยังคงถือว่ามีข้อบกพร่อง แล้วยังคงมีข้อบกพร่องมากขึ้นไปเรื่อยๆ ลูกต้องกลับมา 16 องค์สมบูรณ์พร้อม ความรู้นั้นง่ายดายมาก ทุกคนสามารถเรียนรู้ได้ ลูกใช้ 84 ชาติเกิดทุกวงจร ไม่มีลูกคนใดสามารถกลับบ้านได้จนกว่าลูกจะกลับมาบริสุทธิ์อย่างสมบูรณ์ มิฉะนั้นก็จะต้องมีประสบการณ์ของการถูกลงโทษ บาบอธิบายแก่ลูกแล้วแล้วเล่าว่า: มากเท่าที่จะเป็นไปได้จงทำให้ประเด็นเดียวนั้นมั่นคง: นั่นคือดวงวิญญาณ เมื่อนั้นดวงวิญญาณอาศัยอยู่ในบ้านของฉัน, นั่นก็สะอาดประจักษ์ จากนั้นฉันก็มาที่นี่และใช้ชาติเกิด บ้างก็ใช้ชาติเกิดจำนวนหนึ่ง และบ้างก็ใช้จำนวนของชาติเกิดที่แตกต่างกันไป ในเวลาสุดท้ายดวงวิญญาณทั้งหมดกลับมาตาโมประจักษ์ เกียรติยศของโลกก็ลดลงเรื่อยๆ เมื่อบ้านใหม่ก็จะมีประสบการณ์ของความสะเทือนสลายอย่างมากในบ้านนั้น และแล้วบ้านก็มีสิ่งบกพร่อง องค์ก็ลดลงมาเรื่อยๆ หากลูกๆ ต้องการจะไปยังโลกที่สมบูรณ์พร้อม ลูกต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม เพียงแค่มีความรู้ไม่ได้หมายความว่ามีความสมบูรณ์พร้อม ดวงวิญญาณต้องกลับมาสมบูรณ์พร้อม มากเท่าที่จะเป็นไปได้ให้คิดว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ ลูกของบาบา ควรจะมีประสบการณ์ของความสุขอย่างมากมายอยู่ภายใน มนุษย์มีความสุขเมื่อพิจารณาว่าตัวเองเป็นมนุษย์ที่มีร่างกาย: “ฉันเป็นลูกของผู้นั้นผู้นี้” ความซาบซึ้งนั้นเป็นเพียงชั่วคราว เวลานี้ลูกๆ ต้องเชื่อมโยงโยคะของสติปัญญาของลูกกับพ่ออย่างสมบูรณ์ ลูกต้องไม่สับสนในสิ่งนี้ แม้ว่าลูกต้องไปต่างประเทศที่ไหนสักแห่ง, เพียงแค่ทำให้ประเด็นเดียวนั้นมั่นคง: ฉันต้องจดจำบาบา บาบาคือมหาสมุทรแห่งความรัก ค่ายกย่องนี้ไม่ได้เป็นของมนุษย์ผู้ใด ดวงวิญญาณยกย่องพ่อของพวกเขา ดวงวิญญาณทั้งหมดคือพี่น้องกัน พ่อของดวงวิญญาณทั้งหมด

คือผู้เดียว ฟอบอกกับทุกคนว่า: ลูกๆ ลูกเคยสะโตประธานและเวลานี้ลูกกลับมาตาโมประธาน ด้วยการกลับมาตาโมประธาน ลูกจึงไม่มีความสุข เวลานี้พ่อสูงสุด, ดวงวิญญาณสูงสุดบอกกับเราดวงวิญญาณ: เริ่มแรก, ลูกเคยสมบูรณ์พร้อมดวงวิญญาณทั้งหมดสมบูรณ์พร้อมเมื่อพวกเขาอยู่ที่นั่น แม้ว่าพวกเขาจะเล่นบทบาทที่แตกต่างกัน พวกเขาก็ยังคงสมบูรณ์พร้อม ไม่มีใครสามารถกลับไปที่นี่ได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ลูกมีความสุขและความสุขในดินแดนแห่งความสุขนั้น เหตุนี้เองศาสนาของลูกจึงสูงสุดเหนือสิ่งใด ลูกมีความสุขที่ไร้ขีดจำกัด ลองคิดเกี่ยวกับสิ่งที่ลูกกำลังจะเป็น! ลูกกำลังกลายเป็นนายแห่งสวรรค์!ชาติเกิดนั้นมีค่าเช่นเพชร การเกิดเวลานี้เป็นเช่นเปลือกหอย เวลานี้พ่อให้สัญญาแก่ลูกๆ ให้อยู่ในการจดจำระลึกถึง ลูกร้องเรียกหาท่าน: มาและทำให้เราผู้ที่ไร้บริสุทธิ์ให้บริสุทธิ์! ในยุคทองพวกเขาปราศจากกิเลสอย่างสมบูรณ์ รามและสีดาไม่เรียกว่าสมบูรณ์พร้อม พวกเขาเข้าไปสู่ชั้นที่สอง พวกเขาฟ่ายแพ้ว พวกเขาสอบไม่ผ่านในวิชาของการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ไม่ว่าลูกจะมีความสุขมากเพียงใดในความรู้ พ่อก็ไม่พบว่าลูกจะอ่อนหวานด้วยสิ่งนั้น เมื่อลูกอยู่ในการจดจำระลึกถึงเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาอ่อนหวาน แล้วลูกก็จะพบว่าพ่อนั้นอ่อนหวานมากด้วยเช่นกัน การศึกษานี้ธรรมดามาก จงกลับมาบริสุทธิ์และอยู่ในการจดจำระลึกถึง! จดสิ่งนี้ลงไปอย่างระมัดระวังมาก เมื่อลูกอยู่ในการจาริกแสวงบุญแห่งความทรงจำระลึกถึง ความขัดแย้งทั้งหมดที่เกิดขึ้นและความหยิ่งทะนงที่ได้พัฒนาขึ้นก็จะหยุดลง สิ่งหลักคือการพิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณและจดจำพ่อ ผู้คนในโลกก็ต่อสูรับราและทะเลาะเบาะแว้งกันอย่างมากมาย! พวกเขาทำให้ชีวิตของเขาเป็นเหมือนยาพิษ คำพูดนี้ไม่ได้มีอยู่ในยุคทอง เมื่อลูกก้าวหน้ามากขึ้น ชีวิตของมนุษย์ก็จะยิ่งเป็นพิษมากขึ้น นี่คือมหาสมุทรแห่งยาพิษ ทุกคนกำลังนอนอยู่ในก้นบึ้งของนรกที่ลึกที่สุด มีพฤติกรรมที่สกปรกอย่างมากที่เฝ้าแต่เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน นี่เรียกว่าโลกที่สกปรก พวกเขาเฝ้าแต่ทำให้กันและกันไม่มีความสุข เพราะมีวิญญาณปีศาจร้ายของสำนักที่เป็นร่างและต้นหาคะ พ่อบอกว่า: ขับไล่วิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นออกไป! เป็นวิญญาณปีศาจร้ายเหล่านั้นที่ทำให้ลูกน่าเกลียด เมื่อลูกกลับมาเกลียดด้วยการนั่งบนกองไฟของต้นหาคะที่พ่อกำลังพูดว่า: พ่อกำลังครั้งเพื่อประพรมน้ำทิพย์แห่งความรู้ ลูกจะกลายเป็นอะไรเวลานี้? ปราสาทราชวังที่นั่นจะถูกประดับประดาด้วยเพชร จะมีความสุขสวดสบายทุกประเภทที่นั่น ที่นั่นทุกสิ่งนั้นมีสิ่งเจือปน ดูซิว่าพวกเขาให้อาหารวัวอย่างไร! สิ่งดีๆ และผลกำลังทั้งหมดนั้นลูกนำออกไปและพวกเขาเพียงแค่ให้หญ้าแห้งเท่านั้น วัวไม่ได้รับอาหารที่เพียงพอ เปรียบเทียบกับวัวที่แสดงไว้กับศรีกรุงณะ เห็นได้ว่าวัวเหล่านั้นเป็นวัวชั้นหนึ่ง ในยุคทอง วัวเป็นเช่นนั้นอย่าได้ถามเลย! เพียงแค่ได้เห็นวัวเหล่านั้นก็จะทำให้ลูกรู้สึกมีความสุขมาก ที่นี้สาระสำคัญทั้งหมดลูกนำออกจากทุกสิ่ง นี่คือนรกที่สกปรกมาก ลูกต้องไม่ผูกพันหัวใจของลูกไว้กับโลกนี้ พ่อบอกว่า: ลูกได้กลายเป็นผู้ที่มึนงงอย่างมาก! ดูซิว่าพวกเขาเฝ้าแต่ทำกันและกันในสงครามอย่างไร ผู้ที่ได้คิดค้นระเบิดปรมาณูก็ได้รับความเคารพอย่างมาก ทุกสิ่งเหล่านั้นกำลังจะถูกทำลาย พ่อหนึ่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกว่ามนุษย์ของทุกวันนี้เป็นเช่นไรและมนุษย์ของวันพรุ่งนี้จะเป็นเช่นไร เวลานี้ลูกกำลังอยู่ระหว่างสิ่งนั้น มิตรที่ดีจะพาลูกข้ามฟากและมิตรที่ไม่ดีจะทำให้ลูกจมน้ำ ลูกจับมือของพ่อเพื่อที่จะกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด เมื่อบางคนกำลังเรียนว่ายน้ำ เขาต้องจับมือของผู้ที่กำลังสอนเขา มิฉะนั้นเขาอาจจะจมน้ำได้ ที่นี้ด้วยเช่นกันลูกต้องจับมือบาบา มิฉะนั้นอาจจะจมน้ำลงไป ลูกกำลังทำให้ทั้งโลกกลายเป็นสวรรค์ ลูกควรจะนำตัวลูกเองไปสู่สภาพของความซาบซึ้ง “โอ เรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยการทำตามศรัทธา” มนุษย์ทั้งหมดกำลังให้ทาน พวกเขาให้เงินแก่ขอทานทางศาสนา (นักพรต) พวกเขาแม้แต่ให้ทานบางสิ่งแก่บัณฑิตในการจาริกแสวงบุญของพวกเขา อย่างแน่นอนที่เขาจะให้ทานบางสิ่ง, แม้จะเป็นเพียงข้าวหนึ่งกำมือก็ตาม ทั้งหมดนี้ยังคงดำเนินต่อไปในหนทางของความเลื่อมใสศรัทธา เวลานี้พ่อกำลังทำให้เราเป็นผู้ให้ทั้งสองทาง พ่อบอกว่า: เปิดมหาวิทยาลัยและโรงพยาบาลของพระเจ้าบนพื้นที่ 3 ตารางฟุต เพื่อที่มนุษย์สามารถมาและได้รับการเยียวยาเป็นเวลาถึง 21 ชาติเกิด ดูความเจ็บป่วยประเภทต่างๆ ที่มีอยู่ตอนนี้ บางครั้งก็มีกลิ่นเหม็นเช่นนั้นเมื่อมีคนป่วยและลูกรู้สึกไม่ชอบเมื่อลูกเข้าไปในโรงพยาบาล ความทุกข์ของกรรมนั้นรุนแรงอย่างมาก! พ่อบอกว่า: เพื่อที่จะเป็นอิสระจากความทุกข์ทั้งหมดนี้ เพียงแค่จดจำพ่อ! พ่อไม่ได้ให้สิ่งใดอื่นที่เป็นความยากลำบากแก่ลูก บาบาว่าลูกๆ ได้เผชิญกับความยากลำบากมากมาย ใบหน้าของมนุษย์ที่มีกิเลสนั้นเปลี่ยนไปโดยสิ้นเชิง พวกเขากลายเป็นเหมือนซากศพ พวกเขาเป็นเหมือนคนติดสุรา ที่ไม่สามารถอยู่ได้โดยไม่ดื่มแอลกอฮอล์ เขามีความสุขอย่างมากด้วยแอลกอฮอล์ แต่สิ่งนั้นจะคงอยู่เป็นเวลาเพียงสั้นๆ ด้วยกิเลสที่ทำให้ช่วงอายุของมนุษย์ที่มีกิเลสสั้นมาก ช่วงชีวิตของเทพผู้ปราศจากกิเลสโดยเฉลี่ย 125 ถึง 150 ปี เมื่อลูกกลับมาสู่สภาพดี ช่วงชีวิตของลูกก็จะเพิ่มขึ้นเช่นกันใช่ไหม? แล้วลูกก็จะมีร่างกายที่ปราศจากโรคภัย พ่อหนึ่งเรียกได้ว่าเป็นศัลยแพทย์ที่คงอยู่ตลอดไป เมื่อสัตบุรุษได้นำมาน้ำของความรู้นี้ ความมืดของความไม่รู้ก็ถูกขจัดไป เป็นเพราะพวกเขาไม่รู้จักพ่อที่พวกเขาพูดว่ามีความมืดของความไม่รู้ นี่ใช้ได้กับผู้คนของบาร์ต พวกเขาว่าพระคริสต์ได้เคยคงอยู่ในเวลานั้น พวกเขามีรายการของวันที่เหล่านั้นทั้งหมด พวกเขาแสดงให้เห็นถึงการนั่งของโป๊ปบนบัลลังก์ที่ตามลำดับกันไป เป็นบาร์ตเท่านั้นที่ไม่รู้ถึงชีวิตประวัติของผู้ใด พวกเขาจึงเรียกหา: โอ ดวงวิญญาณสูงสุด! โอ ผู้จัดความทุกข์และผู้ประทานความสุข! โอ แม่และพ่อ! อ้อชะ “บอกเรา

ถึงชีวิตประวัติของแม่และพ่อ” พวกเขาไม่รู้ถึงสิ่งใดเลย! ลูกรู้ว่านี่คือยุคบรรจบพบกันที่สูงส่งที่สุด เวลานี้ลูกกำลังกลายเป็นมนุษย์ที่สูงส่งที่สุด ดังนั้นเราควรจะศึกษาเล่าเรียนอย่างเต็มที่ ผู้คนมากมายได้ติดกับอย่างมากในความคิดเห็นของสังคม บาบานี้ไม่เคยยุ่งเกี่ยวกับผู้ใด ท่านได้รับการดูหมิ่นอย่างมาก! ท่านไม่เคยคิดหรือฝันเกี่ยวกับสิ่งนี้ อย่างไรก็ตามในขณะที่เดินไปตามทางนั้น บราห์มินก็ติดกับดัก เป็นตอนที่บาบาทำให้ท่านกลายเป็นบราห์มินที่ท่านเริ่มได้รับการดูหมิ่น ทั้งสภาท้องถิ่นอยู่ด้านหนึ่งและดาด้าก็อยู่อีกด้านหนึ่ง ทั้งสภาชินดีได้ถามท่านว่า: “ท่านกำลังทำอะไร?” ในกิตะคำพูดของพระเจ้าชีวา: ตัณหาราคะคือศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ด้วยการเอาชนะสิ่งนี้ลูกจะกลายเป็นนายของโลก ส่วนนั้นอยู่ในกิตะ ใครบางคนกำลังทำให้พ่อ (บราห์มา) พูดว่า: ด้วยการเอาชนะกิเลสของตัณหาราคะลูกจะกลายเป็นผู้เอาชนะโลก ลักขมีและนารายณ์ได้เอาชนะสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ไม่ใช่เรื่องของการบรรดาในสิ่งนี้ พ่อได้มาเพื่อให้อาณาจักรของสวรรค์แก่ลูก เวลานี้จงกลับมาบริสุทธิ์และจดจำพ่อ เมื่อภรรยาพูดว่าเธอจะกลับมาบริสุทธิ์แต่สามีพูดว่าเขาจะไม่กลับมาบริสุทธิ์ คนหนึ่งเป็นหงส์และอีกคนเป็นนกกกระสา พ่อมาเพื่อให้ลูกกลายเป็นหงส์ผู้ที่เลือกสรรเพชรพลอยแห่งความรู้นี้ อย่างไรก็ตามก็มีการทะเลาะเบาะแว้งเมื่อคนหนึ่งกลับมาบริสุทธิ์และอีกคนหนึ่งไม่บริสุทธิ์ ในตอนเริ่มต้นพวกเขามีพลังกำลังมากมาย เวลานี้ไม่มีใครที่มีความกล้าหาญมากเช่นนั้น พวกเขาพูดว่าพวกเขาคือทนาย แต่การกลายเป็นทนายนั้นเป็นเรื่องที่แตกต่างกันอย่างสิ้นเชิง ในตอนเริ่มต้นเป็นความมหัศจรรย์ของพวกเขา ผู้ที่มาจากบ้านที่ใหญ่โตได้สละละทิ้งทุกสิ่งในทันทีและมาเพื่อประกาศสิทธิในมรดกของพวกเขา ดังนั้นพวกเขาจึงกลับมามีค่า ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นได้กระทำการที่มหัศจรรย์อย่างมาก เวลานี้แทบไม่มีใครเหมือนพวกเขาปรากฏตัวในตอนนั้น พวกเขาใส่ใจอย่างมากเกี่ยวกับความคิดเห็นของสังคม ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นได้แสดงความกล้าหาญอย่างมาก เวลานี้ยากมากที่จะมีผู้ใดที่มีความกล้าหาญเช่นนั้น ใช่, ผู้ที่ยากจนมีความกล้าหาญนั้น ในการที่จะกลับมาเป็นลูกปัดของลูกประคำ, ลูกต้องเพียรพยายาม ลูกประคำนั้นยาวมาก มีลูกประคำของ 8 และ 108 ด้วยเช่นกันและแล้วก็มีลูกประคำของ 16,108 เช่นกัน พ่อเองพูดว่า: จงทำความเพียรพยายามอย่างเต็มที่! พิจารณาว่าตนเองเป็นดวงวิญญาณ! บางคนไม่ได้บอกความจริง แม้ผู้ที่พิจารณาว่าตนเองดีมาก พวกเขาทำบาป แม้ว่าพวกเขาจะเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ และพวกเขาสามารถอธิบายความรู้ได้อย่างดี พวกเขาไม่ได้มีโยคะใดเลย ดังนั้นพวกเขาไม่สามารถนั่งอยู่ในหัวใจของบาบาได้ หากพวกเขาไม่ได้อยู่ในการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่ได้ป็นขึ้นมานับลี้ลับหัวใจของบาบา การจดจำระลึกถึงก่อให้เกิดการจดจำระลึกถึง ผู้ที่มาในตอนเริ่มต้นได้อุทิศตนในทันที การอุทิศตนไม่ได้ง่ายเหมือนกับไปบ้านป่าของลูก! สิ่งหลักคือการจดจำระลึกถึง ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่ปรอทของความทุกข์ของลูกจะขึ้นสูง เช่นที่องศาของลูกลดลงมาเรื่อยๆ ดังนั้นความทุกข์ของลูกก็เพิ่มขึ้นเรื่อยๆ เวลานี้ยังองศาเพิ่มขึ้นมากเท่าไร ปรอทของความทุกข์ของลูกก็จะยิ่งเพิ่มขึ้นมากเท่านั้น ในตอนสุดท้ายลูกจะได้รับนิมิตของทุกสิ่ง ลูกจะเห็นว่าผู้ที่มีการจดจำอย่างมากมายจะได้รับสถานภาพอะไร ลูกจะมีนิมิตมากมายในตอนท้ายที่สุด ในขณะที่การทำลายล้างกำลังเกิดขึ้น ลูกจะรับประทานอัลวาของการได้รับนิมิตของสวรรค์ บาบออธิบายแก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำเล่า: ให้เพิ่มการจดจำระลึกถึงของลูก บาบามาไม่ได้พอใจที่ลูกเพียงแค่อธิบายความรู้เล็กน้อยแก่ผู้อื่น มีเรื่องราวของบัณฑิตผู้ที่พูดว่า: “ให้สวดภาวนาชื่อของรามและท่านจะสามารถข้ามแม่น้ำไปได้” นี่หมายถึงการมีชัยชนะด้วยการมีศรัทธา เมื่อลูกมีความสงสัยในพ่อ ลูกจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง บาบาก็ได้รับการปลดปล่อยด้วยการมีการจดจำระลึกถึงพ่อ ให้ทำความเพียรพยายามทั้งวันทั้งคืน และแล้วการหลอกลวงของความรู้ลึกลับของร่างกายจะหยุดลง สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมาก มีผู้คนจำนวนมากมายังที่นี่ไม่ได้มีศรัทธาของการจดจำระลึกถึง พวกเขาไม่ได้มีรากฐานที่ลึก อยู่ในการจดจำระลึกถึงให้มากเท่าที่เป็นไปได้ในทุกสถานการณ์ เพราะเพียงเมื่อนั้นลูกจะกลับมาสะโตประธาน 16 องศาเต็มสมบูรณ์ พร้อมกันกับความบริสุทธิ์ ต้องมีการจารึกแสงบุญแห่งการจดจำระลึกถึงด้วยเช่นกัน เป็นเพียงเมื่อลูกคงอยู่อย่างบริสุทธิ์ที่ลูกจะสามารถอยู่ในการจดจำระลึกถึงได้ ชิมชุปประเด็นนี้อย่างมาก พ่อปราศจากความหลงทะนงอย่างมาก ขณะที่ลูกก้าวหน้าต่อไป ทุกคนจะก้มลงที่เท้าของลูก พวกเขาจะพูดว่า: แท้จริงแล้วผู้เป็นแม่เหล่านี้กำลังเปิดประตูไปสู่สวรรค์ พลังของการจดจำระลึกถึงยังมีอยู่น้อยมาก อย่าจดจำผู้ที่มึนร่างกาย! สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายามอย่างมากที่จะกลับมาสะโตประธานจากตาโมประธาน อังชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัพดาตา พ่อทางจิตพูดนมัสตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของตัวเอง ความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. อย่าผูกหัวใจของลูกไว้กับโลกเก่าที่สกปรกไม่บริสุทธิ์นี้ที่ทำให้เกิดความทุกข์ ด้วยการจับมือพ่อที่ลูกจะสามารถข้ามฟากไปได้

2. เพื่อที่จะกลายเป็นลูกปัดของลูกประจำ ให้รักษาความกล้าหาญไว้อย่างมากและทำความเพียรพยายาม จงกลายเป็นหงส์ผู้ที่เลือกสรรไข่มุกแห่งความรู้นี้ อย่าได้กระทำการที่เป็นบาปใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้รับใช้ที่สูงส่งซึ่งประสบความสำเร็จในงานรับใช้ที่ลูกทำโดยมีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือ จิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือจะนำความสำเร็จมาในงานรับใช้ที่ลูกทำในงานรับใช้ หากไม่มีจิตสำนึกของการเป็นเครื่องมือก็จะไม่ประสบความสำเร็จ ผู้รับใช้ที่สูงส่งหมายถึงผู้ที่วางทุกอย่างก้าวของเขาไว้ในรอยเท้าของพ่อและทำให้ทุกอย่างก้าวของเขาสูงส่งโดยการทำตามหนทางที่สูงส่งในทุกย่างก้าว ยิ่งสิ่งที่ไร้ประโยชน์ทั้งหมดจบสิ้นลงในงานรับใช้และในตนเองมากเท่าไร ลูกก็จะมีพลังมากเท่านั้นและดวงวิญญาณที่มีพลังจะประสบความสำเร็จในทุกย่างก้าว ผู้รับใช้ที่สูงส่งนั้นเป็นผู้รับใช้ที่มีความจริงจังและความกระตือรือร้นเสมอและยังให้ความกระตือรือร้นกับผู้อื่นด้วยเช่นกัน

คติพจน์: เสนอตัวเองสำหรับงานรับใช้ของพระเจ้าและลูกจะเฝ้าแต่ได้รับการขอบคุณ

*** โอม ชานติ ***

สัจญาณที่ละเอียดอ่อน: เพื่อที่จะเป็นโยคีที่ขงายดาบ จงมีประสบการณ์ในความรักของพระเจ้า

สายใยแห่งความรักของพระเจ้าดึงลูกเข้ามาใกล้จากระยะไกล นี่คือการรักที่ให้ความสุขแก่ลูกอย่างมาก เมื่อลูกกลับมาหลุดหายอยู่ในความรักนี้แม้เพียงหนึ่งวินาที ลูกจะลิ้มความทุกข์มากมายทั้งหมด และจะยังคงแกว่งไกวไปอยู่ในการแกว่งไกวของความสุขตลอดไป พ่อมีความรักมากมายต่อลูกๆ จนกระทั่งความปรารถนาแห่งความสุขและความสงบในชีวิตของลูกกลับมาเต็มเปี่ยม พ่อไม่เพียงแต่ให้ความสุขแก่ลูกเท่านั้น แต่ท่านยังทำให้ลูกกลายเป็นนายแห่งคลังสมบัติของความสุขอีกด้วย